

§ 7.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl, dohodna se se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.

257.**Zákon ze dne 30. června 1921**

o opravných prostředcích státních úřadů zástupčích ve věcech firemních.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Právo prostředků opravných (rozklad, rekurs, návrh) ve věcech firemních dosud státním úřadům zástupčím (finančním prokurátorům, generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě, finančnímu referentu při civilní správě na Podkarpatské Rusi v Užhorodě) příslušející rozšiřuje se na všechny případy zápisů do rejstříku obchodního a společenstevního (na Slovensku a Podkarpatské Rusi do rejstříku obchodních firem).

§ 2.

Jde-li o otázku pouhého právního výkladu, musí státní úřad zástupčí podati opravný prostředek jen ve lhůtě zákonné, od doručení příslušného usnesení jdoucí.

§ 3.

Zadatel povinen jest připojiti opovědi do rejstříku opis její i dokladů, kteréž obojí po vykonaném zápisu rejstříkový úřad zašle státnímu úřadu zástupčímu sídla firmy. Opisy tyto jsou kolku prosty.

§ 4.

Právo rekursu šem 102, odst. 4., zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., a šem 5, posledním odstavcem, nařízení vlády ze dne 20. dubna 1920, č. 272 Sb. z. a n., státnímu úřadu zástupčímu propůjčené přísluší mu pro každé porušení těchto předpisů i mimo případy §§ 43 a 87 cit. zák.

§ 5.

Zákon nabývá účinnosti šest neděl po vyhlášení.

§ 6.

Provésti zákon ukládá se ministrům spravedlnosti, financí a ministru pro průmysl, obchod a živnosti v dorozumění s ministrem pro sjednocení zákonodárství a správy.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
též za ministra Hanačíka.

Dr. Popelka v. r.

258.**Zákon ze dne 1. července 1921,**

jímž se doplňuje zákon ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., o státní podpoře při zahájení soustavné elektrisace.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

V zájmu urychleného provádění soustavné elektrisace může ministerstvo veřejných prací v případech zvláště odůvodněných v dohodě s ministerstvem financí a po slyšení státní elektrárenské rady anebo výboru jí zmocněného výjimečně povolit, aby úhrnná účast činitelů uvedených v § 2 zák. ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., byla snížena až na 25% základního kapitálu elektrického podniku. Ve stanovách podniku budiž těmto činitelům přiznáno právo, aby mohli nejdéle do 20 let převzít tolik základního kapitálu, náležejícího soukromým činitelům, aby jejich kapitálová účast na podniku odpovídala předpokladům §§ 2 a 4 cit. zák. Stanovami podniku buďtež určeny podmínky pro převzetí soukromého kapitálu a budiž zajištěna státu a ostatním veřejným činitelům (zemím, župám a korporacím místní samosprávy), pokud tito jsou na podniku zúčastněni, nejméně 1/3 členů představenstva.

Ministerstvu veřejných prací musí býti ve stanovách podniku, zřízeného dle odstavce prvního, vyhrazeno právo dozírati, zda podnik slouží soustavné elektrisaci.

Podniky, zřízené dle odstavce prvního, mohou býti prohlášeny za všeužitečné a platí pro ně předpisy zákona ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., a vládních nařízení k jeho provádění vydaných.

§ 2.

Ministerstvo veřejných prací může v dohodě s ministerstvem financí a po slyšení státní elektrárenské rady aneb výboru jí zmocněného v případech přeměny elektrických podniků na podniky všeužitečné dle § 28 zákona ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., výjimečně svoliti, aby se tato přeměna provedla za podmínek předchozího paragrafu.

§ 3.

Ministerstvo veřejných prací může po slyšení vlastníků podniků a státní elektrárenské rady neb výboru jí zmocněného a v dohodě s ministerstvy spravedlnosti, financí, zemědělství a s ministerstvem pro průmysl, obchod a živnosti naříditi sloučení dvou nebo několika elektrických podniků v jeden, je-li toho k provádění soustavné elektrisace nevyhnutelně třeba a zvýší-li se tím celková hospodárnost podniků, o jichž sloučení jde. Nařízené sloučení elektrických podniků provedeno buď vlastníky do jednoho roku ode dne, kdy doručeno bylo rozhodnutí ministerstva veřejných prací o sloučení podniků.

Nevyhoví-li vlastníci podniků danému nařízení, může ministerstvo veřejných prací sloučení podniků samo provéstí vyvlastněním a odnětím koncese. Pro vyvlastnění platí v tomto případě obdobně ustanovení § 13 zákona ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., a následující § 4.

§ 4.

Vládním nařízením se předepíše, dle jakých zásad a na jakou dobu stanoveny budou směrnice pro zjištění výše odškodného za vyvlastnění elektrických podniků podle § 13 zák. ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., při přeměně elektrických podniků na všeužitečné dle § 28 cit. zákona, po případě dle § 2 tohoto zákona aneb při sloučení elektrických podniků dle § 3 tohoto zákona.

Daňové, jakož i jiné výhody, pokud se poskytnou podnikům pro jejich provoz, pro stavbu závodních budov, pro obnovu starých a pořízení nových strojů a zařízení, neopravňují vlastníka podniku k dosažení příznivějšího ocenění při vyvlastňování dle odstavce prvního.

§ 5.

Ministerstvo financí může k návrhu ministerstva veřejných prací elektrickému podniku, prohlášenému za všeužitečný, podle § 4 zák. ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., nebo podle § 1 tohoto zákona, na jeho žádost ze závažných důvodů propůjčiti výhodu, že při sloučení jeho s jiným elektrickým podnikem neb při přeměně jeho právní formy aneb při převedení vlastnictví podniku na vlastníka jiného, pokud tento vyhovuje podmínkám, které platí pro prohlášení elektrického podniku za všeužitečný, povolí úlevy v placení převodních poplatků s přírážkami aneb tyto zcela neb částečně promine.

Jestliže ministerstvo financí nevyhoví v některém směru návrhu ministerstva veřejných prací, jest povinno ministerstvu tomuto sdělití důvody svého rozhodnutí. Ministerstvo veřejných prací předloží sdělení toto nejbližšímu sezení státní elektrárenské rady.

Totéž oprávnění přísluší samosprávným svazkům ohledně dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

§ 6.

Odstavec druhý § 23 zák. ze dne 22. července 1919, čís. 438 Sb. z. a n., zní: „O odvoláních rozhoduje v nejvyšší stolici ministerstvo veřejných prací, a to, pokud jde o výrok vodoprávní, v dohodě s ministerstvem zemědělství.“

§ 7.

Ustanovení platná pro Slovensko podle zákona ze dne 22. července 1919, čís. 438 Sb. z. a n., jakož i podle vládních nařízení, jimiž se zákon tento provádí, mají platnost též pro Podkarpatskou Rus.

§ 8.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 9.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Kovařík v. r.